

och 60-talen finner vi också en något annorlunda bild än det tidiga 1800-talets. Befolkningskroppen inom området hade blivit något mer differentierad. Det fanns t. ex. flera småhantverkare och handlare än förr. Fortfarande bodde här påtagligt många änkor, framför allt i gårdarna mellan S:t Johannesgatan och Skolgatan.

En period av stagnation i byggenskapen i Uppsala följde i slutet av 1860-talet och i början av 1870-talet. Under 1870-talets senare del och 1880-talet avlöstes den av en ny byggnadshausse. En ny byggnadsordning för staden hade tillkommit 1874, som bl. a. förbjöd uppförande av bostadshus i trä. Äldre trähus skulle helst reveteras. I slutet på 1870-talet fick staden sin första stadsarkitekt i C. A. Ekholm, vilket också torde ha inverkat på byggelsens utformning. 1880 upprättades en ny stadsplan för hela staden. Befolkningssiffran hade 1880 stigit till 16 000. Många nya krav ställdes på stadsmiljön, både ur estetisk och praktisk synpunkt. Övre Slottsgatan blev föremål för dessa stora förändringar, som 1870- och 80-talen medförde. Det ena huset efter det andra reveterades och erhöll en putsornamentik med rikt profilerade tak- och våningslister, fönsterfoder och pilastrar.

1877 reveterades de tre bostadshusen på tomt nr 1 i kvarteret Rosenberg, 1879 bostadshuset på tomterna nr 14 i kvarteret Hörnet och nr 6 i kvarteret S:t Niklas, 1880 de båda tvåvåningshusen på tomt nr 7 o 8 i kvarteret S:t Niklas, 1881 den stora huvudbyggnaden från 1869 på tomt nr 11, 12 o 13 (20) i kvarteret Pistolen och samtliga trähus på tomt nr 9 i kvarteret Rosenberg samt 1882 bostadshuset på tomt nr 15 o 16 (21) i kvarteret Hörnet.

Samtidigt som man reveterade de äldre husen på tomten nr 9 i kvarteret Rosenberg genomgick gården en annan betydelsefull förändring. Man rev de gamla uthusen mitt på gården och istället uppfördes en ny lång uthusbyggnad av sten och trä längs den östra tomtgränsen. I den södra delen inreddes en stor lokal för ett snickeri, som något årtionde tidigare inrymts i fastighetens gamla brygghus vid S:t Olofsgatan. I den norra delen inrymdes

stall och avträden samt vedbodas på vinden. Samtidigt inreddes hela bottenvåningen i den förutvarande brygghusdelen till bostad. I hörndelen vid S:t Olofsgatan och Övre Slottsgatan fanns nu också två affärslokaler, varav den ena torde ha tillkommit redan under 1850-talet. I längan mot Övre Slottsgatan fanns tre affärslokaler. Något senare, eller möjligen omkr. 1880, tillkom en öppen stallänga vid norra tomtgränsen att utnyttjas för de hästar, som speceri- och diversehandlaren kunder från landet hade. Av det tidigare ämbetsmannabostället med renodlad bostadskaraktär hade på kort tid blivit en kombinerad hantverks- och handelsgård, bilderna 24, 25 och 26.

Fler butiker hade inretts i de andra fastigheterna längst Övre Slottsgatan. 1890 fanns mellan S:t Olofsgatan och Skolgatan, främst inom kvarteren Pistolen och Rosenberg, två speceri-, viktualie- och diverseaffärer, dvs. de två tidigare omtalade handelsgårdarna eller s. k. bondkvarteren, en strump- och tricostickningsaffär, en matvaruaffär, en cigarraffär och en bageributik. Av de tre skomakare, som höll till inom området, hade åtminstone två butik ut mot gatan.

Hantverkarna inom området 1890 var, förutom skomakarna, en snickare, två skräddare och en plåtslagare.

Till detta 1870- och 80-talens stora nydaningsskede i Övre Slottsgatensmiljön hörde också tillkomsten av nya höghus på tomterna vid Skolgatan. Man utnyttjade här de rymliga tomterna med undermålig småbebyggelse. Man sanerade äldre fastigheter i en utsträckning som tidigare inte förekommit. I slutet av 1870-talet eller i början av 1880-talet uppfördes de nuvarande stenhusen på tomt nr 12 o 13 (20) i kvarteret Hörnet, dvs. ett fyrvåningigt bostadshus vid Skolgatan, ett trevåningigt bostadshus vid Övre Slottsgatan och ett uthus inne på gården. Granntomten nr 10 o 11 (19) bebyggdes med ett fyrvåningigt bostadshus av sten 1887-88. Trevåningshuset på tomt nr 1 i kvarteret Ladu, i hörnet av Övre Slottsgatan och Skolgatan, uppfördes enligt ritningar av stadsbyggmästaren i Uppsala arkitekt C. A. Ekholm, godkända 1886. I sammanhanget tillkom hela räckan av höghus mellan Kyrkogårdsgatan och Rundelsgränd.